

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

Bruxelles, 9 aprilie 2014
(OR. en)

2011/0229 (COD)

PE-CONS 26/14

AGRILEG 22
VETER 9
CODEC 279

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 în ceea ce
privește identificarea electronică a bovinelor și etichetarea cărnii de vită și
mânzat

**REGULAMENTUL (UE) NR. .../2014
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**

din

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1760/2000
în ceea ce privește identificarea electronică a bovinelor
și etichetarea cărnii de vită și mânzat**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2) și articolul 168 alineatul (4) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ JO C 229, 31.7.2012, p. 144.

² Poziția Parlamentului European din 2 aprilie 2014.

întrucât:

- (1) În 1997, prin Regulamentul (CE) nr. 820/97 al Consiliului¹ au fost consolidate normele Uniunii privind identificarea și trasabilitatea bovinelor în contextul epidemiei de encefalopatie spongiformă bovină (ESB) și al necesității sporite de a urmări originea și circulația animalelor, utilizând crotalii convenționale.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului² prevede că fiecare stat membru trebuie să instituie un sistem de identificare și înregistrare a bovinelor în conformitate cu respectivul regulament.
- (3) Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 instituie un sistem de identificare și de înregistrare a bovinelor care cuprinde crotalii aplicate pe ambele urechi ale fiecărui animal, baze de date computerizate, pașapoarte pentru animale și registre individuale păstrate în fiecare exploatație.
- (4) Trasarea cărnii de vită și mânzat la sursă prin identificare și înregistrare este o condiție obligatorie pentru etichetarea referitoare la origine de-a lungul întregului lanț alimentar. Aceste măsuri asigură protecția consumatorilor și sănătatea publică și promovează încrederea consumatorilor.

¹ Regulamentul (CE) nr. 820/97 al Consiliului din 21 aprilie 1997 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și a produselor din carne de vită (JO L 117, 7.5.1997, p. 1)

² Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 iulie 2000 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului (JO L 204, 11.8.2000, p. 1).

- (5) Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 și, mai precis, identificarea bovinelor și sistemele de etichetarea facultativă a cărnii de vită și mânzat au fost incluse în comunicarea Comisiei din 22 octombrie 2009 intitulată „Program de acțiune pentru reducerea sarcinii administrative în UE - Planuri de reducere sectorială și acțiuni pentru 2009” ca obligații de informare având o importanță specială în ceea ce privește sarcinile pe care le presupun pentru întreprinderi.
- (6) Utilizarea sistemelor electronice de identificare (IDE) ar putea fluidiza procesele de trasabilitate prin citirea și înregistrarea automată și mai exactă în registrul exploatației. De În plus, ea ar permite raportarea automată în baza de date electronică a deplasărilor animalelor și, astfel, îmbunătățirea vitezei, fiabilității și preciziei sistemului de trasabilitate. Totodată, utilizarea sistemelor IDE ar îmbunătăți gestionarea anumitor plăți directe către fermieri.
- (7) Sistemele IDE bazate pe identificarea prin frecvențe radio s-au îmbunătățit considerabil în ultimii zece ani. Această tehnologie permite o citire mai rapidă și mai exactă a codurilor de identificare individuale ale animalelor direct în sistemele de prelucrare a datelor. Aceasta are ca rezultat o reducere a timpului necesar pentru a identifica animalele potențial infectate sau alimentele potențial contaminate, ducând astfel la îmbunătățirea fiabilității bazelor de date și la creșterea capacității de a reacționa prompt în eventualitatea izbucnirii unei epidemii, economisindu-se costuri cu forța de muncă, chiar dacă aceasta presupune creșterea costurilor cu echipamentele.
- (8) Prezentul regulament este coerent cu faptul că sistemele IDE au fost deja introduse în Uniune pentru alte specii de animale decât bovinele, cum ar fi sistemul obligatoriu utilizat pentru ovine și caprine.

- (9) Având în vedere progresele tehnologice în domeniul sistemelor IDE, mai multe state membre au decis să înceapă să pună în aplicare IDE facultativă a bovinelor. Aceste inițiative sunt susceptibile de a determina dezvoltarea unor sisteme diferite în statele membre individuale și de către diferite părți interesate. Dezvoltarea unor sisteme diferite ar împiedica armonizarea ulterioară a standardelor tehnice la nivelul Uniunii. Ar trebui asigurată interoperabilitatea sistemelor IDE ale statelor membre, precum și coerența cu standardele ISO relevante sau cu alte standarde tehnice internaționale adoptate de organizații internaționale de standardizare recunoscute, cu condiția ca aceste standarde internaționale să fie în măsură să garanteze, cel puțin, un nivel mai ridicat de performanță decât standardele ISO.
- (10) Raportul Comisiei din 25 ianuarie 2005 privind posibilitatea introducerii EID a bovinelor concluzionează că s-a demonstrat faptul că identificarea prin frecvențe radio a progresat suficient pentru ca aceasta să poată fi deja introdusă în practică. Raportul respectiv concluzionează, de asemenea, că este foarte recomandabil să se treacă la IDE a bovinelor în Uniune deoarece, printre alte avantaje, aceasta ar contribui la reducerea sarcinilor administrative.
- (11) În conformitate cu comunicarea Comisiei din 10 septembrie 2008 intitulată „Plan de acțiune privind punerea în aplicare a strategiei UE în materie de sănătate animală”, Comisia urmează să simplifice obligațiile de informare, cum ar fi registrele exploatațiilor și pașapoartele animalelor, în cursul perioadei de introducere a sistemelor IDE.

- (12) Comunicarea Comisiei din 19 septembrie 2007 intitulată „O nouă strategie în materie de sănătate animală pentru Uniunea Europeană (2007 – 2013) desfășurată sub deviza «Prevenirea este mai eficientă decât vindecarea» », propune luarea în considerare a IDE pentru bovine ca o posibilă îmbunătățire a sistemului actual al Uniunii în materie de identificare și înregistrare în vederea simplificării obligațiilor de informare, cum ar fi registrele exploatațiilor și pașapoartele animalelor, și sugerează punerea în aplicare a unui schimb electronic al pașapoartelor de bovine. Acest schimb ar implica introducerea IDE, cu introducerea datelor în timp real. Un astfel de schimb ar duce la economii de costuri și eforturi considerabile pentru autoritățile competente ale statelor membre și pentru alte părți interesate și ar reduce volumul de muncă în momentul transferului de date din pașapoartele animalelor în bazele de date electronice. Prezentul regulament este coerent cu respectiva inițiativă.
- (13) Astfel, este de așteptat ca prezentul regulament să contribuie la unele obiective-cheie ale strategiilor majore ale Uniunii, inclusiv Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii, prin accelerarea creșterii economice și îmbunătățirea coeziunii și a competitivității.
- (14) Anumite țări terțe au stabilit deja norme care permit utilizarea tehnologiilor avansate de IDE. Uniunea ar trebui să instituie norme similare pentru a stimula comerțul și a spori competitivitatea în cadrul sectorului.

- (15) În lumina dezvoltării tehnologice a unor noi tipuri de dispozitive electronice de identificare, este adecvat să se extindă sfera de aplicare a mijloacelor de identificare prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 pentru a permite utilizarea dispozitivelor electronice de identificare ca mijloace oficiale de identificare. Întrucât introducerea dispozițiilor corespunzătoare presupune investiții considerabile, este necesar să se prevadă o perioadă de tranziție de cinci ani, pentru a le acorda statelor membre timpul necesar pentru pregătiri. Pe parcursul perioadei de tranziție crotaliile convenționale vor continua să fie singurul mijloc oficial de identificare a bovinelor.
- (16) Introducerea IDE obligatorii în întreaga Uniune ar putea avea efecte adverse din punct de vedere economic pentru anumiți operatori. Prin urmare, este adecvat ca atunci când IDE devine un mijloc oficial de identificare, deținătorii să o poată folosi în mod voluntar. În cadrul unui astfel de regim facultativ, IDE ar fi aleasă de către deținătorii care ar putea avea beneficii economice de pe urma acesteia, în timp ce altor deținători ar trebui să li se permită să continue să își identifice animalele prin două crotalii convenționale.
- (17) Statele membre au sisteme de creștere a animalelor, practici agricole și organizări sectoriale foarte diferite. Prin urmare, statelor membre ar trebui să li se permită să introducă pe teritoriul lor IDE obligatorie numai în cazul în care ele o consideră adecvată, după ce au luat în considerare toți factorii respectivi, inclusiv impactul asupra micilor fermieri, și în urma consultărilor cu organizațiile reprezentative ale industriei zootehnice. Pe durata schimburilor comerciale de animale care au loc în interiorul Uniunii, obligația de identificare electronică a bovinelor ar trebui să revină statului membru care a introdus obligativitatea utilizării IDE pe teritoriul său. Acest lucru nu înseamnă că statul membru respectiv este obligat să identifice din nou animalele care au fost deja identificate electronic în statul membru de expediere.

- (18) Animalele și carnea introduse în Uniune din țări terțe ar trebui să fie supuse unor cerințe de identificare și trasabilitate care oferă un nivel de protecție echivalent.
- (19) Atunci când sunt importate în Uniune animale vii din țări terțe, acestea ar trebui să fie supuse, la sosire, aceluiași cerințe de identificare care se aplică animalelor născute în Uniune.
- (20) Cele două mijloace oficiale de identificare alocate unui animal ar trebui să poarte același cod de identificare. Cu toate acestea, în timpul fazei inițiale de adaptare la utilizarea dispozitivelor electronice de identificare ca mijloace oficiale de identificare, nu se poate exclude faptul că, în anumite cazuri, constrângerile tehnice legate de configurația codului original de identificare al unui animal ar putea împiedica reproducerea codului respectiv pe un dispozitiv electronic de identificare. Această situație ar putea apărea atunci când caracterele care formează codul de identificare existent al unui animal împiedică convertirea codului respectiv în format electronic. Prin urmare, ar trebui să se prevadă derogări tranzitorii specifice pentru a permite aplicarea unui dispozitiv electronic de identificare și în cazul acestor animale, cu condiția să fie asigurată trasabilitatea completă și ca animalele să poată fi identificate individual, inclusiv exploatarea în care s-au născut.

- (21) Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 prevede că autoritatea competentă emite un pașaport pentru fiecare animal care trebuie să fie identificat în conformitate cu regulamentul respectiv. Aceasta generează o sarcină administrativă considerabilă pentru statele membre. Autoritățile competente ale statelor membre au obligația de a crea o bază de date electronice în conformitate cu articolele 14 și 18 din Directiva 64/432/CEE a Consiliului¹. Întrucât aceste baze de date trebuia să fie complet funcționale de la 31 decembrie 1999, ele ar trebui să asigure în mod suficient trasabilitatea deplasărilor interne ale bovinelor. În consecință, pașapoartele ar trebui să fie emise doar pentru animalele destinate comerțului în interiorul Uniunii. Cu toate acestea, prezentul regulament nu ar trebui să excludă dispoziții naționale în ceea ce privește emiterea de pașapoarte pentru animale care nu sunt destinate comerțului în interiorul Uniunii.
- (22) BOVEX, proiectul-pilot pentru schimbul de pașapoarte pentru bovine între statele membre, a fost pus în aplicare de către Comisie cu scopul de a facilita schimbul de date între statele membre, asigurând totodată trasabilitatea animalelor în timpul circulației lor în interiorul Uniunii. Odată ce schimbul de date între bazele de date electronice naționale este complet operațional, cerința de a emite pașapoarte pentru animale pe hârtie nu ar trebui să se mai aplice animalelor care efectuează deplasări în interiorul Uniunii. Acest lucru ar trebui să contribuie la reducerea sarcinii administrative a statelor membre și a operatorilor economici.

¹ Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine (JO 121, 29.7.1964, p. 1977/64).

- (23) Titlul II secțiunea II din Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 stabilește norme pentru un sistem de etichetare facultativă a cărnii de vită și mânzat, prin care se prevede autorizarea anumitor specificații de etichetare de către autoritatea competentă a statului membru în cauză. Sarcinile administrative apărute și costurile suportate de statele membre și de operatorii economici care aplică acest sistem nu sunt proporționale cu beneficiile sistemului. Întrucât, de la adoptarea respectivului regulament, au intrat în vigoare noi acte legislative, normele specifice privind sistemul de etichetare facultativă au devenit inutile și ar trebui, prin urmare, eliminate. Cu toate acestea, nu ar trebui periclitate dreptul operatorilor de a informa consumatorii prin indicarea voluntară pe etichetă a caracteristicilor cărnii și dreptul consumatorilor de a primi informații care pot fi verificate. Prin urmare, la fel ca și în cazul oricăror alte tipuri de carne, informațiile despre produse alimentare din carne de vacă care depășesc cerințele obligatorii de etichetare ar trebui să respecte legislația orizontală actuală, inclusiv Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹.
- (24) Pentru a preveni riscul de fraudă în etichetarea cărnii și pentru a proteja consumatorii europeni, controalele și sancțiunile aplicabile ar trebui să aibă un efect suficient de disuasiv.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).

- (25) În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1169/2011, Comisia a prezentat un raport Parlamentului European și Consiliului privind indicarea obligatorie a țării de origine sau a locului de proveniență a cărnii folosite ca ingredient. Acest raport ar fi trebuit să fie însoțit de o propunere legislativă, dacă este cazul, pentru a asigura mai multă transparență pe parcursul lanțului cărnii și pentru a informa mai bine consumatorii europeni. Ținând seama de cele mai recente probleme legate de etichetarea produselor din carne care au afectat funcționarea lanțului alimentar, Parlamentul European și Consiliul au așteptat ca raportul să fie adoptat cât mai curând posibil în al doilea semestru al anului 2013 și acesta a fost adoptat în final la 17 decembrie 2013.
- (26) Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, este necesar să se alinieze competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 la dispozițiile articolelor 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

(27) Pentru a asigura că normele necesare pentru funcționarea adecvată a identificării, înregistrării și trasabilității bovinelor și a cărnii de vită și mânzat sunt aplicate, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește cerințele pentru mijloacele alternative de identificare a bovinelor; circumstanțele speciale în care statele membre pot prelungi perioadele maxime pentru aplicarea mijloacelor de identificare; datele care trebuie schimbate între bazele de date electronice ale statelor membre; perioada maximă pentru anumite obligații de raportare; cerințele pentru mijloacele de identificare; adăugarea mijloacelor de identificare la lista prevăzută în anexa -I; normele privind informațiile din baza de date electronică ce trebuie incluse în pașapoartele animalelor și în registrele individuale care sunt păstrate în fiecare exploatație; identificarea și înregistrarea deplasărilor bovinelor când sunt scoase din ferme în perioada pășunatului sezonier, inclusiv a transumanței; norme pentru etichetarea anumitor produse care ar trebui să fie echivalente cu normele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1760/2000; dispozițiile privind etichetarea referitoare la o prezentare simplificată a indicațiilor de origine în cazul unei șederi foarte scurte a unui animal în statul membru sau țara terță în care s-a născut sau în care a fost sacrificat; și definițiile și cerințele aplicabile termenilor sau categoriilor de termeni care pot fi incluși pe eticheta cărnii de vită și mânzat preambalată proaspătă sau congelată. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

- (28) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 în ceea ce privește înregistrarea exploatațiilor care recurg la mijloace alternative de identificare; caracteristicile tehnice și modalitățile detaliate pentru schimbul de date între bazele de date electronice ale statelor membre; recunoașterea operabilității depline a sistemului de schimb de date; formatul și concepția mijloacelor de identificare; procedurile și standardele tehnice pentru punerea în aplicare a IDE; normele privind configurația codului de identificare, dimensiunea maximă și componența anumitor grupuri de animale, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivetele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹.
- (29) Punerea în aplicare a acestui regulament ar trebui să fie monitorizată. Prin urmare, în termen de cel mult cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament în ceea ce privește dispozițiile legate de etichetarea facultativă a cărnii de vită și mânzat, respectiv nouă ani în cazul dispozițiilor legate de IDE, Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului două rapoarte referitoare atât la punerea în aplicare a prezentului regulament, cât și la fezabilitatea tehnică și economică a introducerii IDE obligatorii în întreaga Uniune. Aceste rapoarte sunt însoțite, dacă este cazul, de propuneri legislative adecvate.
- (30) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 ar trebui modificat în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1760/2000 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), a doua teză se elimină.

2. La articolul 2, prima liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„- «animal» reprezintă o bovină în sensul articolului 2 alineatul (2) literele (b) și (c) din Directiva 64/432/CEE, inclusiv animalele care participă la evenimente culturale și sportive.”.

3. La articolul 3 primul paragraf, litera (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) mijloace de identificare pentru identificarea individuală a animalelor;”.

4. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Obligația de a identifica animalele

(1) Toate animalele dintr-o exploatație se identifică prin cel puțin două mijloace de identificare enumerate în anexa -I și în conformitate cu normele adoptate în temeiul alineatului (3) și aprobate de autoritatea competentă. Cel puțin unul dintre mijloacele de identificare este vizibil și conține un cod de identificare vizibil.

Primul paragraf nu se aplică animalelor născute înainte de 1 ianuarie 1998 și care nu sunt destinate comerțului în interiorul Uniunii. Animalele respective sunt identificate prin cel puțin un mijloc de identificare.

Pentru a asigura adaptarea la progresul tehnic, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22b în ceea ce privește adăugarea de mijloace de identificare la lista prevăzută în anexa -I, asigurând însă interoperabilitatea lor.

Mijloacele de identificare sunt atribuite exploatației, distribuite și aplicate animalelor în conformitate cu norme stabilite de către autoritatea competentă.

Cele două mijloace de identificare autorizate în conformitate cu actele delegate și actele de punere în aplicare adoptate în temeiul alineatului (3) și prezentului alineat și care sunt aplicate unui animal, poartă același cod unic de identificare, care, împreună cu înregistrarea animalelor, permite identificarea individuală a animalului și a exploatației în care s-a născut.

- (2) Prin derogare de la alineatul (1), atunci când caracterele care formează codul de identificare nu permit aplicarea unui dispozitiv electronic de identificare cu același cod unic de identificare, statul membru în cauză poate permite ca, sub supravegherea autorității competente, al doilea mijloc de identificare să poată conține un cod diferit, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
 - (a) animalul să fie născut înainte de data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (3) al doilea paragraf litera (c);

- (b) să fie asigurată trasabilitatea deplină;
 - (c) să fie posibilă identificarea individuală a animalului, inclusiv a exploatației pe care s-a născut;
 - (d) animalul să nu fie destinat comerțului în interiorul Uniunii.
- (3) Pentru a asigura trasabilitatea adecvată și adaptabilitatea la progresul tehnic și funcționarea optimă a sistemului de identificare, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22b în ceea ce privește cerințele pentru mijloacele de identificare prevăzute în anexa -I, precum și măsurile tranzitorii necesare pentru introducerea unui anumit mijloc de identificare.

Pe baza standardelor ISO relevante sau a altor standarde tehnice internaționale adoptate de organizații internaționale de standardizare recunoscute, cu condiția ca aceste standarde internaționale să fie în măsură să garanteze, cel puțin, un nivel mai ridicat de performanță și de fiabilitate decât standardele ISO, Comisia stabilește, prin intermediu actelor de punere în aplicare, normele necesare în ceea ce privește:

- (a) formatul și concepția mijloacelor de identificare;
- (b) procedurile tehnice de identificare electronică a bovinelor; și
- (c) configurația codului de identificare.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 23 alineatul (2).

- (4) Începând de la ...⁺, statele membre se asigură că este introdusă infrastructura necesară pentru a permite identificarea animalelor pe baza unui dispozitiv electronic de identificare ca mijloc oficial de identificare în conformitate cu prezentul regulament.

Începând de la ...⁺, statele membre pot introduce dispoziții naționale pentru a face obligatorie utilizarea unui dispozitiv electronic de identificare ca unul dintre cele două mijloace de identificare menționate la alineatul (1).

Statele membre care recurg la opțiunea stabilită la paragraful al doilea prezintă Comisiei textul acestor dispoziții naționale și pun la dispoziție informațiile aferente pe internet. Comisia ajută statele membre la publicarea acestor informații prin furnizarea, pe pagina sa de internet, a linkurilor către paginile de internet relevante ale statelor membre.

- (5) Prin derogare de la alineatul (1), bovinele destinate evenimentelor culturale și sportive, altele decât târgurile și expozițiile, pot fi identificate prin mijloace alternative de identificare care oferă standarde de identificare echivalente cu cele menționate la alineatul (1).

Exploatațiile care utilizează mijloace alternative de identificare menționate la primul paragraf sunt înregistrate în baza de date electronică prevăzută la articolul 5.

⁺ JO: a se introduce data aferentă unei perioade de cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament (regulamentul de modificare).

Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele necesare privind o astfel de înregistrare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 23 alineatul (2).

Pentru a asigura trasabilitatea pe baza standardelor de identificare echivalente cu cele prevăzute la alineatul (1), Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22b în ceea ce privește cerințele pentru mijloacele alternative de identificare menționate la primul paragraf inclusiv măsurile tranzitorii necesare pentru introducerea lor.

Comisia poate stabili, prin intermediul actelor de punere în aplicare, normele privind formatul și concepția mijloacelor alternative de identificare menționate la primul paragraf, inclusiv măsurile tranzitorii necesare pentru introducerea lor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 23 alineatul (2).

- (6) Statele membre se informează reciproc și comunică Comisiei modelul mijloacelor de identificare utilizate pe teritoriul lor. Statele membre publică aceste informații pe internet. Comisia ajută statele membre la publicarea acestor informații prin furnizarea, pe pagina sa de internet, a linkurilor către paginile de internet relevante ale statelor membre.”

5. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 4a

Perioada de aplicare a mijloacelor de identificare

- (1) Mijloacele de identificare menționate la articolul 4 alineatul (1) se aplică animalului înainte de expirarea perioadei maxime, care urmează să fie stabilită de către statul membru în care s-a născut animalul. Perioada maximă este calculată de la nașterea animalului și nu depășește 20 de zile.

Prin derogare de la primul paragraf, din motive legate de dezvoltarea fiziologică a animalelor, pentru al doilea mijloc de identificare perioada respectivă poate fi prelungită până la 60 de zile de la nașterea animalului.

Niciun animal nu poate părăsi exploatația în care s-a născut înainte ca cele două mijloace de identificare să fie aplicate animalului respectiv.

- (2) Pentru a permite aplicarea mijloacelor de identificare în circumstanțe speciale caracterizate de dificultăți practice, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22b pentru a stabili circumstanțele speciale în care statele membre pot prelungi perioadele maxime de aplicare a mijloacelor de identificare prevăzute la alineatul (1) primul și al doilea paragraf. Statele membre care recurg la această opțiune informează Comisia în acest sens.

Articolul 4b

Identificarea animalelor din țări terțe

- (1) Orice animal care face obiectul controalelor veterinare, în temeiul Directivei 91/496/CEE, introdus în Uniune dintr-o țară terță și care este destinat unei exploatații de destinație de pe teritoriul Uniunii, este identificat în exploatația de destinație prin intermediul mijloacelor de identificare menționate la articolul 4 alineatul (1).

Identificarea inițială aplicată animalului în țara terță de origine este înregistrată în baza de date electronică, prevăzută la articolul 5, împreună cu codul unic de identificare al mijlocului de identificare alocat animalului de către statul membru de destinație.

Primul paragraf nu se aplică animalelor destinate direct unui abator situat într-un stat membru, cu condiția ca animalele să fie sacrificate în termen de 20 de zile de la respectivele controale veterinare în temeiul Directivei 91/496/CEE.

- (2) Mijloacele de identificare a animalelor menționate la articolul 4 alineatul (1) se aplică într-o perioadă maximă care urmează să fie stabilită de statul membru în care este situată exploatația de destinație. Perioada respectivă nu depășește 20 de zile de la controalele veterinare menționate la alineatul (1).

Prin derogare de la primul paragraf, din motive legate de dezvoltarea fiziologică a animalelor, pentru al doilea mijloc de identificare perioada respectivă poate fi prelungită până la 60 de zile de la nașterea animalului.

În toate cazurile, cele două mijloace de identificare menționate la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf se aplică animalelor înainte ca acestea să iasă din exploatarea de destinație.

- (3) În cazul în care exploatarea de destinație este situată într-un stat membru care a introdus dispoziții naționale în temeiul articolului 4 alineatul (4) al doilea paragraf menite să introducă utilizarea obligatorie a unui dispozitiv electronic de identificare, aceste animale sunt identificate prin intermediul respectivului dispozitiv electronic de identificare în exploatarea de destinație în Uniune, într-o perioadă care urmează să fie stabilită de statul membru de destinație. Perioada respectivă nu depășește 20 de zile de la controalele veterinare menționate la alineatul (1).

Prin derogare de la primul paragraf, din motive legate de dezvoltarea fiziologică a animalelor, pentru al doilea mijloc de identificare perioada respectivă poate fi prelungită până la 60 de zile de la nașterea animalului.

În toate cazurile, dispozitivul electronic de identificare se aplică animalelor înainte ca acestea să iasă din exploatarea de destinație.

Articolul 4c

Identificarea animalelor deplasate dintr-un stat membru într-altul

- (1) Animale deplasate dintr-un stat membru într-altul păstrează mijloacele de identificare inițiale aplicate acestora în temeiul articolului 4 alineatul (1).

Cu toate acestea, prin derogare de la primul paragraf, începând de la ...⁺, autoritatea competentă a statului membru de destinație poate permite:

- (a) înlocuirea unuia dintre mijloacele de identificare cu un dispozitiv electronic de identificare, fără a modifica codul unic inițial de identificare al animalului;
 - (b) înlocuirea ambelor mijloace de identificare cu două mijloace de identificare noi care să aibă același cod unic de identificare nou. Prezenta derogare poate fi aplicată până la cinci ani de la...⁺, atunci când caracterele care formează codul de identificare al unei crotalii convenționale a unui animal nu permit aplicarea unui dispozitiv electronic de identificare cu același cod unic de identificare și cu condiția ca animalul să se fi născut înainte de data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare menționate la articolul 4 alineatul (3) al doilea paragraf litera (c).
- (2) În cazul în care exploatarea de destinație este situată într-un stat membru care a introdus dispoziții naționale menite să introducă utilizarea obligatorie a unui dispozitiv electronic de identificare, animalele sunt identificate prin intermediul respectivului dispozitiv electronic de identificare, cel târziu în exploatarea de destinație, într-o perioadă maximă care urmează să fie stabilită de către statul membru în care este situată exploatarea de destinație.

⁺ JO: a se introduce data aferentă unei perioade de cinci ani de la data intrării în vigoare a regulamentului de modificare.

Perioada maximă respectivă nu depășește 20 de zile de la data sosirii animalelor la exploatarea de destinație.

Prin derogare de la primul paragraf, din motive legate de dezvoltarea fiziologică a animalelor, pentru al doilea mijloc de identificare perioada respectivă poate fi prelungită până la 60 de zile de la nașterea animalului.

În toate cazurile, dispozitivul electronic de identificare se aplică animalelor înainte ca acestea să iasă din exploatarea de destinație.

Cu toate acestea, primul paragraf nu se aplică animalelor destinate direct unui abator situat pe teritoriul statului membru care a introdus dispoziții naționale menite să introducă utilizarea obligatorie a unui dispozitiv electronic de identificare.

Articolul 4d

Îndepărtarea, modificarea sau înlocuirea mijloacelor de identificare

Niciun mijloc de identificare nu poate fi îndepărtat, modificat sau înlocuit fără autorizarea autorității competente. Autorizarea respectivă poate fi acordată numai în cazul în care îndepărtarea, modificarea sau înlocuirea nu compromite trasabilitatea animalului, iar identificarea sa individuală, inclusiv a exploatarea în care s-a născut, este posibilă.

Orice înlocuire a codului de identificare este înregistrată în baza de date electronică prevăzută la articolul 5, împreună cu codul unic de identificare al mijlocului inițial de identificare aplicat animalului.”

6. Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Autoritatea competentă a statelor membre creează o bază de date electronică în conformitate cu articolele 14 și 18 din Directiva 64/432/CEE.

Statele membre pot face schimb de date electronice între bazele lor de date electronice de la data la care Comisia recunoaște operabilitatea deplină a sistemului de schimb de date. Schimbul se face astfel încât să se garanteze protecția datelor și să se prevină orice abuz, pentru a proteja interesele deținătorului.

Pentru a garanta schimbul electronic de date între statele membre, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22b menite să stabilească norme privind datele care urmează să fie schimbate între bazele de date electronice ale statelor membre.

Comisia, prin intermediul actelor de punere în aplicare, stabilește condițiile tehnice și modalitățile în care se efectuează acest schimb de date și recunoaște operabilitatea deplină a sistemului de schimb de date. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 23 alineatul (2).”

7. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 6

- (1) În cazul în care un stat membru nu face schimb de date electronice cu alte state membre în cadrul sistemului de schimb electronic de date menționat la articolul 5, se aplică următoarele:
 - (a) autoritatea competentă a statului membru respectiv, pentru fiecare animal care este destinat comerțului în interiorul Uniunii, emite un pașaport pe baza informațiilor conținute în baza de date electronică înființată în statul membru respectiv;
 - (b) fiecare animal pentru care este emis un pașaport este însoțit de respectivul pașaport ori de câte ori animalul este deplasat dintr-un stat membru într-altul;
 - (c) la sosirea animalului în exploatarea de destinație, pașaportul care însoțește animalul este predat autorității competente din statul membru în care este situată exploatarea de destinație.
- (2) Pentru a permite retrasarea circulației animalului până la exploatarea de origine situată într-un stat membru, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22b menite să stabilească norme privind informațiile din baza de date electronică ce trebuie incluse în pașaportul animalului, inclusiv măsurile tranzitorii necesare pentru introducerea lor.”

8. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

Prezentul regulament nu împiedică stabilirea de către un stat membru a unor dispoziții naționale în ceea ce privește emiterea de pașapoarte pentru animale care nu sunt destinate comerțului în interiorul Uniunii.”

9. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) liniuța a doua se înlocuiește cu următorul text:

„– raportează autorității competente toate intrările în și ieșirile din exploatație, precum și toate nașterile și decesele animalelor din exploatație, împreună cu datele respectivelor evenimente, într-o perioadă maximă stabilită de statul membru în cauză; perioada maximă respectivă este de minimum trei zile și nu depășește șapte zile de la apariția unuia dintre acele evenimente; statele membre pot solicita Comisiei prelungirea perioadei maxime de șapte zile.”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„Pentru a ține seama de dificultățile practice din anumite cazuri excepționale, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22b menite să stabilească circumstanțele excepționale în care statele membre pot prelungi perioada maximă de șapte zile menționată în primul paragraf liniuța a doua, împreună cu durata maximă a acestei prelungiri, care nu depășește 14 zile după perioada de șapte zile menționată la primul paragraf liniuța a doua.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru a asigura trasabilitatea adecvată și efectivă a bovinelor atunci când sunt scoase pentru pășunatul sezonier, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 22b, în ceea ce privește statele membre sau o parte dintre statele membre în care se aplică norme speciale pentru pășunatul sezonier, inclusiv perioada, obligațiile specifice ale deținătorilor și normele privind înregistrarea exploatației și a circulației acestor bovine, inclusiv măsurile tranzitorii necesare pentru introducerea lor.”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Prin derogare de la alineatul (4), păstrarea unui registru este opțională pentru orice deținător care:

(a) are acces la baza de date electronică prevăzută la articolul 5, care conține deja informațiile de inclus în registru; și

(b) introduce sau a introdus informații actualizate direct în baza de date electronică prevăzută la articolul 5.

(6) Pentru a asigura acuratețea și fiabilitatea informațiilor care trebuie incluse în registrul exploatației prevăzut la prezentul articol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22b menite să stabilească normele necesare privind informațiile respective, inclusiv măsurile tranzitorii necesare pentru introducerea lor.”

10. Articolul 8 se elimină.

11. Se introduce următorul articol:

„Articolul 9a

Formare

Statele membre se asigură că orice persoană care răspunde de identificarea și înregistrarea animalelor a primit instrucțiuni și îndrumări cu privire la dispozițiile relevante din prezentul regulament și la orice acte delegate și de punere în aplicare adoptate de către Comisie în conformitate cu prezentul regulament.

Atunci când dispozițiile relevante sunt modificate, informațiile corespunzătoare se pun la dispoziția persoanei menționate la primul paragraf.

Statele membre se asigură că sunt disponibile cursuri de formare adecvate.

Comisia facilitează schimbul de bune practici în vederea îmbunătățirii calității informațiilor și cursurilor de formare din întreaga Uniune.”

12. Articolul 10 se elimină.

13. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

În sensul prezentului titlu, se aplică următoarele definiții:

1. „carne de vită și mânzat” înseamnă toate produsele cu codurile NC 0201, 0202, 0206 10 95 și 0206 29 91;
2. „etichetare” înseamnă aplicarea unei etichete pe o bucată individuală sau pe mai multe bucăți de carne, direct sau pe ambalaj sau, în cazul produselor care nu sunt preambalate, informațiile adecvate, în scris și vizibile, furnizate consumatorului la locul vânzării;
3. „organizație” înseamnă un grup de agenți din același sector sau din sectoare diferite ale comerțului cu carne de vită și mânzat;
4. „carne tocată” înseamnă carnea dezosată care a fost supusă unei operațiuni de tocare și care conține mai puțin de 1 % sare, cu codurile NC 0201, 0202, 0206 10 95 și 0206 29 91;
5. „resturi rezultate din fasonare” înseamnă bucăți mici de carne recunoscute ca fiind adecvate consumului uman obținute exclusiv în timpul operațiunilor de fasonare, dezosare a carcaselor și/sau tranșare a cărnii;

- 6 „carne tranșată” înseamnă carne care a fost tranșată în cubulețe, tranșe sau alte porții individuale care nu necesită o altă tranșare de către un operator înainte de a fi cumpărată de consumatorul final și care poate fi utilizată direct de către consumatorul respectiv. Prezenta definiție exclude carnea tocată și resturile rezultate din fasonare.”

14. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatele (3) și (4) se elimină;
- (b) la alineatul (5) litera (a), elementul de frază introductiv se înlocuiește cu următorul text:

„(a) Operatorii și organizațiile indică, de asemenea, pe etichete:”

- (c) se adaugă următorul alineat:

„(6) Pentru a evita repetarea inutilă pe eticheta cărnii de vită și mânzat a informației privind statul membru sau țara terță în care animalul a fost crescut, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22b referitoare la o prezentare simplificată în cazurile de ședere foarte scurtă a animalului în statul membru sau țara terță în care s-a născut sau în care a fost sacrificat.

Comisia adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, norme privind dimensiunea maximă și componența grupului de animale menționate la alineatul (1) și alineatul (2) litera (a), ținând seama de constrângerile privind omogenitatea grupului de animale din care au provenit carnea tranșată și resturile rezultate din fasonare. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 23 alineatul (2).”

15. La articolul 14, paragraful al patrulea se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a asigura respectarea normelor orizontale privind etichetarea din această secțiune, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22b menite să stabilească, pe baza experienței privind carnea tocată, norme echivalente cu cele de la primele trei alineate ale prezentului articol pentru resturile de carne de vită și mânzat sau pentru carnea de vită și mânzat tranșată.”

16. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Etichetarea obligatorie a cărnii de vită și mânzat provenită din țări terțe

Prin derogare de la articolul 13, carnea de vită și mânzat importată pe teritoriul Uniunii pentru care nu sunt disponibile toate informațiile menționate la articolul 13, este etichetată cu mențiunea:

„origine: non-UE” și „sacrificare în (numele țării terțe).”

17. De la 13 decembrie 2014:

- (a) denumirea titlului II secțiunea II se înlocuiește cu cuvintele „Etichetarea facultativă”;
- (b) articolele 16, 17 și 18 se elimină; și

(c) la titlul II secțiunea II se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

Norme generale

Informațiile privind produsele alimentare diferite de cele specificate la articolele 13, 14 și 15 adăugate pe etichete în mod voluntar de către operatori sau organizații care comercializează carnea de vită și mânzat sunt obiective, verificabile de către autoritățile competente și inteligibile pentru consumatori.

Aceste informații respectă legislația orizontală privind etichetarea, în special Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului*.

În cazul în care operatorii sau organizațiile care comercializează carnea de vită și mânzat nu respectă obligațiile menționate în primul și al doilea paragraf, autoritatea competentă aplică sancțiunile corespunzătoare prevăzute la articolul 22.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22b în ceea ce privește definițiile și cerințele aplicabile termenilor sau categoriilor de termeni care pot fi incluși pe etichetele ambalajelor produselor proaspete și congelate din carne de vită și mânzat.

* Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, 22.11.2011, p. 18).”

18. Articolele 19, 20 și 21 se elimină.

19. Articolul 22 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 22

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta respectarea dispozițiilor prezentului regulament.

Controalele prevăzute sunt efectuate fără a aduce atingere controalelor la care Comisia poate proceda în temeiul articolului 9 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95.

Toate sancțiunile impuse de statele membre deținătorului, operatorului sau organizației care comercializează carne de vită și mânzat sunt eficace, disuasive și proporționale.

Autoritatea competentă efectuează în fiecare an un număr minim de controale oficiale în ceea ce privește identificarea și înregistrarea animalelor care acoperă cel puțin 3 % din exploatații.

Autoritatea competentă crește imediat rata minimă de controale oficiale menționată la al doilea paragraf în cazul în care se stabilește că dispozițiile privind identificarea și înregistrarea animalelor nu au fost respectate.

Selecția exploatațiilor care trebuie să facă obiectul controalelor efectuate de autoritatea competentă se face pe baza unei analize de risc.

Fiecare stat membru prezintă un raport anual către Comisie până la 31 august privind punerea în aplicare a controalelor efectuate în anul precedent.

- (2) În pofida alineatului (1), autoritatea competentă impune unui deținător următoarele sancțiuni administrative:
- (a) în cazul în care unul sau mai multe animale dintr-o exploatație nu respectă niciuna dintre dispozițiile prevăzute la titlul I: restricția asupra circulației tuturor animalelor dinspre și înspre exploatația în cauză;
 - (b) în cazul animalelor pentru care cerințele de identificare și înregistrare prevăzute la titlul I nu sunt respectate în totalitate: restricția imediată asupra circulației exclusiv a animalelor în cauză, până când aceste cerințe sunt respectate în totalitate;

- (c) în cazul în care într-o exploatație, numărul animalelor pentru care cerințele de identificare și înregistrare prevăzute la titlul I nu sunt respectate în totalitate depășește 20%: restricția asupra circulației tuturor animalelor prezente în exploatația respectivă; în cazul exploatațiilor care dețin maximum 10 animale, această măsură se aplică în cazul în care mai mult de două animale nu sunt identificate complet în conformitate cu cerințele prevăzute la titlul I;
- (d) în cazul în care deținătorul unui animal nu poate face dovada identificării și trasabilității animalului respectiv: atunci când este cazul, pe baza unei evaluări a sănătății animalelor și a riscurilor în materie de siguranță alimentară, dispune distrugerea animalului fără despăgubire;
- (e) în cazul în care un deținător nu raportează autorității competente deplasarea unui animal înspre sau dinspre exploatația sa în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță, autoritatea competentă limitează deplasările animalelor dinspre și înspre exploatația respectivă;
- (f) în cazul în care un deținător nu raportează autorității competente nașterea sau moartea unui animal în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) a doua liniuță, autoritatea competentă limitează deplasările animalelor dinspre și înspre exploatația respectivă;
- (g) în cazul în care un deținător nu achită în repetate rânduri cheltuielile menționate la articolul 9, statele membre pot restricționa deplasările animalelor dinspre și înspre exploatația deținătorului.

- (3) În pofida alineatului (1), atunci când operatorii sau organizațiile care comercializează carne de vită și mânzat au etichetat-o fără a respecta obligațiile prevăzute la titlul II, statele membre cer, dacă este cazul și în conformitate cu principiul proporționalității, scoaterea de pe piață a cărnii respective. În plus față de sancțiunile menționate la alineatul (1), statele membre pot autoriza ca această carne de vită și mânzat:
- (a) în cazul în care carnea în cauză respectă normele veterinare și de igienă aplicabile:
 - (i) să fie comercializată după ce a fost etichetată în mod corespunzător în conformitate cu cerințele Uniunii, sau
 - (ii) să fie trimisă direct pentru procesarea de alte produse decât cele menționate la articolul 12 prima liniuță;
 - (b) dispune suspendarea sau retragerea autorizației operatorilor sau organizațiilor în cauză.
- (4) Experții Comisiei, împreună cu autoritățile competente:
- (a) verifică dacă statele membre respectă cerințele prezentului regulament;
 - (b) efectuează controale la fața locului pentru a se asigura că toate controalele au fost realizate în conformitate cu prezentul regulament.

- (5) Un stat membru pe teritoriul căruia se efectuează un control la fața locului furnizează experților Comisiei ajutorul de care au nevoie pentru îndeplinirea atribuțiilor care le revin. Rezultatul controalelor efectuate este dezbătut cu autoritatea competentă din statul membru respectiv înainte de stabilirea și difuzarea unui raport final. Acest raport, conține, după caz, recomandări pentru statele membre cu privire la îmbunătățirea conformității cu prezentul regulament.”

20. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 22a

Autorități competente

Statele membre desemnează autoritatea competentă sau autoritățile responsabile de asigurarea respectării prezentului regulament și a oricărui act adoptat de Comisie pe baza regulamentului.

Ele informează Comisia și celelalte state membre cu privire la identitatea autorităților respective.

Articolul 22b

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatele (1), (3) și (5), articolul 4a alineatul (2), articolul 5, articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatele (1), (2) și (6), articolul 13 alineatul (6), articolul 14 alineatul (4) și articolul 15a se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la ...⁺. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatele (1), (3) și (5), articolul 4a alineatul (2), articolul 5, articolul 6 alineatul (2), articolul 7 alineatele (1), (2) și (6), articolul 13 alineatul (6), articolul 14 alineatul (4) și articolul 15a poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

⁺ JO: a se introduce data intrării în vigoare a prezentului regulament (regulamentul de modificare).

- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatele (1), (3) și (5), articolului 4a alineatul (2), articolului 5, articolului 6 alineatul (2), articolului 7 alineatele (1), (2) și (6), articolului 13 alineatul (6), articolului 14 alineatul (4) și articolului 15a intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat vreo obiecție în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

21. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 23

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată pentru actele de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 4 alineatele (3) și (5), articolului 5 și articolului 13 alineatul (6), de către Comitetul permanent pentru lanțul alimentară și sănătatea animală, instituit în temeiul articolului 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului*.

Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului**.

- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care avizul comitetului urmează să fie obținut prin procedură scrisă, această procedură se încheie fără rezultat atunci când, în termenul stabilit pentru emiterea avizului, președintele comitetului decide în acest sens sau o majoritate simplă a membrilor comitetului solicită acest lucru.

-
- * Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și cerințelor generale ale legislației în domeniul alimentar, de înființare a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor referitoare la siguranța produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).
- ** Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).”

22. Se introduce următorul articol:

„Articolul 23a

Raportare și evoluții legislative

Până la:

- ...⁺ pentru dispozițiile privind etichetarea facultativă și
- ...⁺⁺ pentru dispozițiile privind identificarea electronică,

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului rapoartele corespunzătoare referitoare la punerea în aplicare și impactul prezentului regulament, inclusiv, în primul caz, posibilitatea de revizuire a dispozițiilor privind etichetarea facultativă, iar, în al doilea caz, fezabilitatea tehnică și economică a introducerii identificării electronice obligatorii în întreaga Uniune.

Aceste rapoarte sunt însoțite, dacă este cazul, de propuneri legislative adecvate.”

⁺ JO: a se introduce data: cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

⁺⁺ JO: a se introduce data: nouă ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

23. Se introduce următoarea anexă:

„ANEXA -I

MIJLOACE DE IDENTIFICARE

A) CROTALIE CONVENȚIONALĂ

CU EFECT DIN ...⁺:

B) DISPOZITIV ELECTRONIC DE IDENTIFICARE SUB FORMA UNEI CROTALII ELECTRONICE

C) DISPOZITIV ELECTRONIC DE IDENTIFICARE SUB FORMA UNUI TRANSPONDER TIP BOLUS

D) DISPOZITIV ELECTRONIC DE IDENTIFICARE SUB FORMA UNUI TRANSPONDER INJECTABIL”.

⁺ JO: a se introduce data: cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la...,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele
